

Nyt fra ASSISI-KREDSSEN

August 2024

nr. 115

*Assisi-Kredsen 50-års jubilæum
fejres den 23. november*

INDHOLD:

ASSISI-KREDS DATOER

Jubilæumsfest	side 3
Tur til Løgumkloster	side 4
Referat af genralforsamling	side 5
Noter til McGuires foredrag	side 7
Afskedssang fra forårsrejsen	side 10
Rejseprogram 2024	side 11
Opfølgning på årsberetning	side 15
Beretning fra forårsrejsen	side 16
Bestyrelsen	bagsiden

- ♦ 27.– 29. september weekendtur til Løgumkloster
- ♦ 23. november: Efterårsmøde
Fejring af kredsens **50 års jubilæum!!**
- ♦ 15. - 23. maj 2025
Assisi-rejse
Program og tilmelding på
www.assisi-kredsen.dk/rejse
- ♦ 22. februar 2025
Årsmøde

Husk at betale kontingent for 2024!

Det mindste aktivitetsniveau, der kan forventes af kredsens medlemmer, er, at de betaler deres kontingent. Det har ikke alle endnu gjort for 2024!

Restanter, der modtager bladet pr. post, vil modtage en påmindelse indlagt i dette blad. Øvrige vil få den som en særskilt mail.

Hvis Assisi-Kredsen har registreret jeres mailadresse, vil I til enhver tid kunne kontrollere, om I har betalt, på

www.assisi-kredsen.dk/kontingent

Kontingentet er 150 kr. for enkeltmedlemmer og 225 kr. for par.

Kontingentet indbetales til konto 5361 - 0262776

Betal evt. for 2025 med det samme, så I ikke glemmer det! For 2025 er kontingentet steget til 200 kr. for enkeltmedlemmer og 300 kr. for par.

Assisi-Kredsen 50 år

23. nov. 2024
i Vejleå Kirke

Assisi-Kredsens efterårsmøde bliver noget særligt. For det bliver en markering af, at kredsen nu har eksisteret i 50 år - og også vil eksistere i de kommende år.

Vi mødes i **Vejleå Kirke**, Ishøj Boulevard 1.

Dagens program:

- ♦ kl. 11: Gudstjeneste i kirken ved Gunnar Bach Pedersen
- ♦ Kl. 12: Fin frokost med vin til maden
- ♦ Kl. 13.15: fire små foredrag.

Erik Strid: Hvorfor er den 800-årige Frans stadig betydningsfuld?

Stig Holstig: Johannes Jørgensen gjorde igen Frans kendt af os danskere.

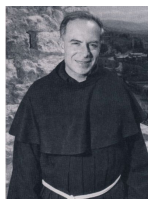
Johan Petersen: Hvorfor og hvordan Assisi-Kredsen opstod.

Gunnar Bach Pedersen: Assisi-Kredsen i de senere år og fremover.

- ♦ Kl. 15: Kaffe
- ♦ Kl. 15.30 Koncert i Vejleå Kirke - med Magnificat.
”Året rundt i gregoriansk musik”

**Deltagelse i jubilæumsfesten koster 200 kr
og (NB!) tilmelding er nødvendig.**

Tilmelding sker til sekretæren Marianne Plum
tlf 2028 2503 eller på mail
plum@assisi-kredsen.dk
senest mandagen før.

Som repræsentanter for de betydningsfulde personer i kredsens historie ses her Ruth Lund Jensen, i mange år rejseleder og sekretær, p. Max Mizzi, ven af kredsen i Assisi og Frederik Hjerrild, kredsens formand i ca. 30 år.

Weekend i Løgumkloster

27. - 29. september 2024

Assisi-Kredsen har med mellemrum arrangeret weekendophold i Løgumkloster. Det sker nu igen. Der bliver busafgang fra Enghave Kirke fredag d. 27. september kl 9 og retur samme sted søndag ca. kl 18. Det er naturligvis også muligt med en prisreduktion selv at sørge for transporten til Løgumkloster.

Vi skal bo på refugiet i Løgumkloster på dobbelt eller enkeltværelser.

Deltagerne bedes selv medbringe en madpakke til frokost undervejs om fredagen. Kredsen sørger for drikkevarer. Alle måltider fra fredag aften til søndag frokost er inkluderet i prisen. For deltagere i busrejsen er der ligeledes kaffe på en kro på vejen hjem.

Prisen er 3.500 for busrejse, ophold med forplejning på refugiet i dobbeltværelse med bad. For enkeltværelse betales yderligere 200 kr.

Prisen med egen transport er 2.500.

På turen fra København gør vi et stop i Fredericia, hvor vi skal se besøge den reformerte kirke (ca kl 11) - og høre om den - den er jo særlig, fordi Fredericia var en fristad med hensyn til tro, da alle danske skulle være lutheranere.

Herfra fortsætter vi til Løgumkloster - inden aftenangenen i kirken og middag på refugiet, bliver der tid til at finde sit værelse og vel også til en lille fælles tur i byen. Om aftenen bl.a. lidt om Brorson, som er på programmet næste dag. Efter morgenmad og morgensang skal vi kl. 9 på tur til de steder, der er knyttet til Brorson med kyndig vejledning af Kirsten og Erling Bjerrum Petersen. Efter hjemkomst igen aftenang og middag og samvær i refugiets stuer.

Søndag: Morgenmad og bagefter gudstjeneste i Løgumkloster Kirke. Efter frokosten hjemrejse med en kaffepause på vejen.

Tilmelding til turen sker bedst ved tilmelding via kredsens hjemmeside.

www.assisi-kredsen.dk/rejse.html

eller ved henvendelse til kredsens sekretær Marianne Plum.

Efter tilmelding vil I modtage nærmere oplysninger om turen, herunder hvornår betaling skal ske.

Referat af generalforsamling

25/02/24/mp

Generalforsamling 24. februar 2023 i Assisi-Kredsen, Vejleå Kirke, 2630 Ishøj S.

Gunnar Bach Pedersen bød velkommen til Assisi-Kredsens generalforsamling 2024. Dagsorden var udsendt i "Nyt fra Assisi-Kredsen" nr.114.

Ad. 1. Valg af dirigent. Her blev Susanne Gram Larsen valgt med akklamation.

Ad. 2. Susanne Gram Larsen gav derefter ordet til Gunnar Bach Pedersen for formandens beretning.

Gunnar startede med at sige, at han blot ville komme med supplerende bemærkninger til årsberetningen 2023, som er bragt i "Nyt fra Assisi-Kredsen" nr.114. Han tilføjede bemærkninger omkring til tidligere formand Frederik Hjerrild, som afgik ved døden i sommeren 2023. Frederik har betydet meget for kredsen gennem årene.

Der har været 2 møder i året og en udflugt til Lund. 2 rejser til Assisi. Forårsrejsen med 25 deltagere og efterårsrejsen med 15 deltagere. Der er planlagt en rejse her i foråret, og den er fuldttegnet.

Der er nu fundet løsning på rejselederproblemet fra 2025. Gunnar og Michael Plums rejse her i foråret bliver deres sidste som rejseledere. Ellen Gylling og pater Tomislav Cvetko, O.F.M.conv., præst i Jesu Hjerter Kirke har sagt ja til at lede rejserne fremover med start forår 2025.

Siden sidst er Johs. Jørgensens hus i Assisi sat til salg. Huset er god stand. Johs. Jørgensen Selskab og Assisi-Kredsen er interesserede i et køb. Hvad vil det koste? Der inviteres til møde med mulig opstart af en Venneforening, onsdag d. 3. april kl. 19 i Enghave Kirke, Vesterbro.

Der er nu en lille stigning i medlemstallet i kredsen.. Sidste år 242 i år 249. Efterårsmødet bliver en markering af Assisi-Kredsens 50 år, 23. november 2024 i Vejleå Kirke.

Formandens beretning blev godkendt med akklamation.

Supplerende beretning bringes i kommende nr. af "Nyt fra Assisi-Kredsen".

Ad. 3. Regnskabet 2023 (bragt i "Nyt fra Assisi-Kredsen" nr. 114) blev gennemgået

af Gunnar Bach Pedersen i kasserer Mette Holms fravær. Der var herefter tid til spørgsmål til kasserer og regnskab.

Regnskabet blev herefter godkendt med akklamation.

Budget 2024 (bragt i "Nyt fra Assisi-Kredsen" nr. 114) blev ligeledes gennemgået af Gunnar Bach Pedersen..

Budget blev godkendt med akklamation.

Ad. 4. Kontingent. Gunnar Bach Pedersen fremlagde begrundelse for ønsket stigning af kontingentet som har været det samme i mange år. Bl.a. den voldsomme stigning i portoudgifter efter PostNord er ophørt. DAO er prøvet til blad nr. 114. Gunnar følger op vedr. levering. Bestyrelsen har foreslået 200 kr. for enkelt medlemskab og 300 kr. for par fra 2025.

Stigningen blev vedtaget med akklamation.

Ad. 5. På valg i år er Marianne Plum, Susanne Gram Larsen og Johan Petersen. Alle tre genvalgt med akklamation.

Ad. 6. Valg af suppleant. Karl Fogh blev valgt med akklamation..

Ad. 7. Valg af revisor. Bestyrelsen indstillede Karin Mortensen.

Karin Mortensen blev genvalgt med akklamation.

Valg af revisorsuppleant. Bestyrelsen indstillede Brita Bülow.

Brita Bülow blev genvalgt med akklamation.

Ad. 8. Der var ikke indkommet forslag til bestyrelsen.

Ad. 9. Eventuelt. Lisbeth Poulsen nævnte, at Suzanne Scavenius Torp., mangeårigt medlem af bestyrelsen, er afgået ved døden her i februar. Vi har sendt blomster

Susanne Gram Larsen
dirigent

Marianne Plum
referent

Gunnar Bach Pedersen
formand

TANKER OM FRANCISKANERSPIRITUALITET I MIDDELALDEREN OG I DAG

af Brian Patrick McGuire

Vi har fået lov til at bringe Brian McGuires foredragsnoter:

A. KRIG OG VOR EUROPÆISKE KULTUR

a. To-års dagen for Ruslands invasion af Ukraine minder os om, at krig er hverdagen for millioner af europæere—Vi der voksede op under Den kolde krig 1947-1989 fik et pusterum fra 1989-2001, hvor det blev hævdet, at historien var forbi—men så kom 9.11, Afghanistan og Irak.

b. Men nu er krig nået til vort nærområde, og vi kan spørge hvorfor vi har mistet grebet om en fredelig verden. Lignende spørgsmål må den unge Giovanni, der blev kaldt Francesco, have stillet i det svære år han lå syg efter sin deltagelse i Assisis krig med Perugia.

c. Oplevelsen af krigen og kammeraters død påvirkede Frans resten af sit liv—hans bevægelse blev rettet mod skabelsen af fred mellem familier, byer, lande—i en af de opfordringer tilskrevet Frans, talte om: ”De sande fredsstifter er dem der skaber fred i sind og krop i kærlighed til vor Herre Jesu Krist, på trods af hvad de lider i denne verden.”

d. Frans levede i en verden præget af krig—Italien i 1200-tallet var delt op i byer og stater der konkurrerede med og bekrygede hinanden. Hans bevægelse skulle forene mennesker i en efterfølgelse af Kristus. Derfor må pave Innocens 3., med al hans pragt og afstand til almindelige menneskers hverdag, have indset, at Frans og hans små brødre kunne bidrage

til kirkens mål om at følge Kristus og føre mennesker til ham.

e. På denne måde er Frans’ budskab lige så relevant i dag som i middelalderen: han blev en *alter Kristus*, en anden Kristus skikkelse der fornyede Evangeliet opfordring til at søge Guds nærvær i vore medmennesker.

B. ER DET MULIGT AT LÆRE FRANS AT KENDE SOM ET MENNESKE?

a. Den mest succesrige nye biografi om Frans er skrevet af en dominikaner, Augustine Thompson (*Francis of Assisi. A New Biography*, Cornell University Press, 2012). Den blev hjulpet på vej da den nye pave tog navnet Frans. Dermed større interesse for Frans nogensinde siden hans levetid.

b. Thompson har udtalt, at han ikke brugte de fortællinger om Frans som han ikke kunne finde i de tidlige kilder men som dukker op senere hen—for eksempel om Frans og ulven i Gubbio.

c. Dette forsøg på at adskille historiske fra senere kilder er beundringsværdig men samtidig fjerner os fra hvad vi kan kalde **franciskanertraditionen**—opgaven om at fange essensen af Frans’ liv og budskab i den måde han blev tolket efter hans død.

d. Jeg mener, i modsætning til Thompson, at disse fortællinger er værdifulde som pejlemærker for hvordan Frans blev husket. Med alle middelalderens store skikkelser er der flere fortællinger

som ikke kom med i de officielle biografier.

e. Efter en helgens død, et forsøg på at fange essensen af hans eller hendes liv—vi ser det med **Hildegard af Bingen** (d. 1179)—og med **Bernard af Clairvaux** (d. 1153). Utilfredsheden med resultatet fører til senere udgaver af levnedsskrivelsen: Fire forskellige ”liv” af Bernard—men ingen af dem indeholder beretningen om ”*Amplexus*”, hvordan en broder i Clairvaux en dag så Bernard i bøn foran krucifikset—og hvordan Jesusskikkelsen bøjede sig ned for at omfavne Bernard.

f. *Amplexus* er et meget markant udtryk for Bernards tilknytning til Jesus—og samtidig Bernards betydning og inspiration for cisterciensermunkene. Men vi finder beretningen først i *Exordium magnum cisterciense*, der blev til i årene 1190-1210. Skal vi så udelukke det og hævde, at den er en senere tilføjelse der ikke hører til Bernards liv og spiritualitet? ---Mit svar er, at fortællingen repræsenterer cistercienserbrødres møde med hvem Bernard var og hvad han betød for dem. Den er med i en senere udgave af Bernards liv men kan afspejle hvem han blev for brødrene. Dermed har vi et ægte udtryk for cistercienserspiritualitet.

g. Fortællingen om ulven i Gubbio er elsket fordi den skulle vise Frans’ harmoni med naturen og hans evne til at møde noget farligt og gøre det til noget overkommeligt og ligefrem gavnligt for mennesker. Men vi finder den ikke i Thomas af Celanos Fransbiografier—den dukker op senere hen, fra midten af 1200-tallet, i *Fioretti*

h. Som med Bernards levnedsskildring er historien om Frans og ulven et forsøg på at fange den rigtige helgen og hans betydning. Som baggrund er fejden

omkring apostolsk fattigdom—hvad er det som Frans anbefalede eller krævede?

i. Vi kan være skeptikere og hævde, at det er umuligt at nå ”den ægte Bernard” eller ”den ægte Frans”, eller vi kan drage fordel af, at en helgen lever efter sin død, og der kommer nye former for forståelse—umuligt at vide, om Bernard blev omfavnet af Jesus fra korset eller om Frans skabte et forlig med ulven i Gubbio. **Men i begge tilfælde kom eftertiden at se og opleve helgenen på nye og frugtbare måder.**

C. SCRIPTA LEONIS, RUFINI ET ANGELI, SOCIORUM S FRANCISCI SOM KILDE TIL FRANS

a. Thomas af Celanos levnedsskildring af Frans, skrevet kort efter dennes død, blev anset som utilstrækkelig for at fange indholdet af Frans’ liv. Derfor skrev han en *Vita secunda* i 1247—men inden da kom der en meget mindre formel redegørelse for Frans’ ord og gerninger.

b. I 1244 Minister General Crescentius, med godkendelsen af Generalkapitlet, bad brødrene om at sende ham alt som de erindrede om Frans’ liv, ord og gerninger. 1246 fik han tilsendt en materialesamling fra tre af Frans’ nærmeste kolleger: **Leo, Rufino og Angelo**. Brødrene sagde, at de ikke var tilfredse med alene at omtale Frans’ mirakler. De tilføjede også nogle af Frans’ markante udtalelser.

c. Brødrene var ikke interesseret i at lave en helgenlegende—som med *Exordium magnum cisterciense* var det deres mål at ”samle blomster” som evt. kunne føjes til en biografi.

”Vi ville redegøre for markante eksempler på hans sprog”—det latinske ord er *conversatio*, som både betyder samtale og livsførelse—ikke blot det engelske ”conversation”—mere hvordan en person

indrettede sit liv og redegjorde for sine forbindelser med andre.

d. Efter min mening er indholdet en af de bedste måder at nå til en forståelse af hvem Frans var og hvad han stod for. Celanos biografier skulle overbevise hele kirken om Frans' betydning og at han var en helgen, mens "Scripta Leonis" var fyldt med kærlige minder fra mænd der kendte Frans i hverdagen og ville formidle hans ord.

D. FRANS' OMSORG FOR BRØDRENE

a. Betydning af fasten men der kunne blive undtagelser. Engang midt på natten da alle brødrene lå på deres senge, råbte en af dem, "Jeg er ved at dø." Brødrene vågnede og Frans spurgte hvilken af dem havde råbt. Broderen meldte sig: "Jeg er ved at dø af sult."

b. Frans fik et bord bragt og han ville ikke gøre det flovt for broderen hvis den skulle spise alene. Herefter spiste Frans og de andre brødre sammen med ham. "Det er ikke mit ønske, at den der har brug for mere mad skulle forsøge at efterligne de andre, men han skulle være opmærksom på sin egen natur og sørge for kroppen og hvad den har brug for." Der skal undgås for stort afsavn.

c. Frans understregede, at han dermed ikke skabte en præcedens: "Vi har alle spist sammen med min bror på grund af kærlighed, således at han ikke skulle skamme sig over at have spist alene. Jeg blev tvunget til at gøre det på grund af stor nødvendighed og kærlighed."—Brødrene skulle ikke spise igen på den måde, "men jeg befaler, at hver af jer, i overensstemmelse med fattigdom, skal tilfredsstille kroppen som det er nødvendigt for den."

d. Fortællingen husker primært Frans som opmærksom på brødrenes behov—ingen skulle sulte, og ingen skulle føle, at hans behov var i modsætning til brødrenes askese. En balancegang mellem askese og sundhed—Frans beskrives som den der krævede mest af sig selv men ikke ønskede, at brødrene skulle svigte kroppens behov.

E. FRANS OG FATTIGDOM: BEVÆGELSEN STØTTES MATERIELT

a. Assisis borgere afholdte et møde og besluttede at bygge et stort stenhus for brødrene som ellers kun havde en lille hytte med mure lavet af mudder. Frans var bortrejst og da han kom tilbage blev han forbløffet. Han stod tidligt op og sammen med brødrene begyndte at smide tagets teglsten ned, for at ødelægge huset. Da Assisis borger så, at Frans ville ødelægge huset, sagde de, "Broder, dette hus tilhører Assisi kommune, og vi er her på kommunens vegne."

b. Frans svarede, "Hvis huset er jeres, ønsker jeg ikke at røre det." Frans og de andre brødre kom ned. Herefter blev det besluttet at Assisis øvrighed skulle være ansvarlig for taget og de nødvendige reparationer til bygningen."

c. Tilsyneladende accepterede Frans, at kommunen sørgede for brødrene, men den næste fortælling viser hans forbehold. En anden bygning blev bygget for de mange brødre der kom til Assisi. Frans spurgte, "Hvad er denne støj? Hvad er disse brødre i gang med?"

d. "Jeg vil hellere at brødrene i dette hus skulle tåle de ubehag de må opleve for Guds kærlighed, således at brødre fra hele Orden der kommer her går hjem med et godt eksempel på fattigdom."

e. Her netop udfordringen for de oprindelige franciskanere: de skulle tage

hensyn til materielle behov men Assisi brødre skulle være et eksempel for de mange der sluttede sig til ordenen—Frans blev husket som en mester der søgte grænser men fastholdte ordenens kerneydyder med bl. a. askese og fattigdom.

FRANS EN GÅDE: HVER GANG VI TROR VI HAR FORSTÅET HAM VISER HAN EN NY SIDE AF SIG SELV. AFSAVN MEN GAVMILDHED. EN-SOMHED MEN BRØDERKÆRLIGHED. ACCEPT AF SAMFUNDETS STØTTE MEN DISTANCE HERTIL.

ER FRANCISKANERSPIRITUALITET RELEVANT I DAG I VORE MATERIELLE VERDEN? SVARET MÅ LIGGE I FRANS' KONSTANTE SØGEN EFTER SKABELSENS MENING—EN UDFORDRING SOM UDTRYKT I SOLSANGEN—DENS TILBLIVELSE FINDES HOS BR. LEO:

"Jeg vil lave en ny sang af lovprisning til Herren for hans skabninger som vi dagligt bruger og uden hvilke vi ikke kunne leve." Det handler om lovprisning og glæden ved skabelsen.

Afskedssang (fra forårsrejsen)

Mel.: Jeg vil male dagen blå

1. Kære Gunnar, gamle gut, nu er pilgrimsrejsen slut! Så vi bøjer os og takker for en uge, vild og vakker, og som nu mod enden lakker. Ubarmhjertigt og akut!

2. Vi har vandret mange mil, dødsenstrætte. Med et smil! Vores fromme pilgrimsfodder, der har dybe, kristne rødder, som så ømt vort liv forsøder: sjælens pilgrimsgangs-profil!

3. Og nu siger vi farvel til os selv og Michael og Assisi, som os fryder, og til Gunnar, der jo nyder alle franciskanske dyder – så på gensyn? Og lev vel!

PS. Tiden iler! Klokken slår. Og i dag er snart i går. Må det sammenhold, der binder, og det fællesskab, vi finder, fylde os med glædens minder! Livets gode grundvilkår.

Assisi 31. maj 2024
Hans Jensen

En limerick

Der lever en munk i Assisi,
så from som et lam, men lidt hidsig.
Når han beder til Gud:
"Slet min hidsighed ud!"
Svarer Gud: "Sorry, I'm too busy."

Assisi juni 2019
Hans Jensen

Fortsættes side 15

REJSE til ASSISI

15. - 23. maj 2025

med Assisi-Kredsen

REJSE til ASSISI

med Assisi-Kredsen 15. - 23. maj 2025

På en Assisi-rejse med Assisi-Kredsen står Frans af Assisi selvfølgelig i centrum. Vi ser de steder, der var knyttet til hans liv. Her nævner vi dem i den rækkefølge, de har i forhold til Frans' liv (men af praktiske grunde oplever vi dem ikke nødvendigvis i den samme rækkefølge).

- Der er Chiesa Nuova, som rummer resterne af det hus, som ifølge overleveringen var Frans barndomshjem.
- San Damiano, den lille kirke, hvor Frans hørte krucifikset tale til sig og der mødte tilskyndelsen til et anderledes liv. Dette er også stedet, hvor Clara og hendes søstre boede i mange år, indtil de efter Claras død fik det store kloster indenfor bymurene.
- Rivotorto, hvor Frans og brødrene havde deres første tilflugtssted.
- Santa Maria degli Angeli, hvor der inde i den store kirke ligger det oprindelige Portiuncula-kapel. Heromkring byggede de hytter, og her var deres samlingssted, når de ikke var på rejse for at forkynde glædens budskab. Her døde Frans også.
- Eremo delle Carceri oppe på bjerget, hvor Frans og hans første ordensbrødre søgte stilhed og fællesskabet med Gud i bøn.
- La Verna, klosteret i Toscanas bjerge, som er bygget der, hvor Frans modtog stigmaterne, korsfæstelsessårene i hænder og fødder og side.
- San Francesco-basilikaen, hvor vi finder Frans' grav i krypten. Den rummer også fantastiske kunstværker af Cimabue, Giotto og Pietro Lorenzetti.

Tilmelding til REJSE til ASSISI forår 2025

Tilmelding sker lettest ved at udfylde online-tilmeldingsskemaet på web-siden:

www.assisi.dk/rejse/foraarsrejse.php

Da stort set alle har gjort det de seneste år, så udlader vi skemaet her i programmet. Men det skal ikke forhindre nogle i at tilmelde sig på den gamle måde:

Send et brev eller en e-mail til:

Ellen Gylling, J. C. Christensensgade 3, 1.th., 2300 Kbh. S

ellenmargrethegylling@gmail.com

Tilmelding skal rumme følgende oplysninger for hver enkelt deltager:

- **Navn** (som skal svare til den form, det har i passet), **adresse, postnummer, by.**
- **Telefonnummer og e-mail-adresse** (hvis I har en)
- **Afbestillingsforsikring** (400 kr pr. person) **ja/nej. Enkelt- eller dobbeltværelse.**
- Desuden: **Fødested og dato.** Evt. **Bonusnummer hos SAS.**

- Meddel desuden, hvis I har **særlige behov** med hensyn til mad, sygdom osv.

Efter tilmelding får I et svar, om hvorvidt der er plads. Deri bliver I bedt om at indbetale depositum på kr 1500 pr deltager + evt. afbestillingsforsikring (400 kr.) Beløbet sendes til Assisi-Kredsen ved bankoverførsel til **Reg.nr 0400 Konto 4016770359**

For slet ikke at nævne alle de andre oplevelser i den smukke lilleby Assisi og på ture ud af byen.

Praktiske oplysninger om rejsen:

Rejsen foretages med direkte fly til Rom med SAS og retur. I lufthavnen hentes vi af en bus, som fører os resten af vejen til Assisi.

Afrejse: torsdag d. 15. maj kl 11.10 fra Kastrup Lufthavn - Mødetid 2 timer før. (fly SK681)

Hjemkomst: fredag d. 23. maj kl. 23.20 til Kastrup Lufthavn. (Fly SK692)

Rejsens forløb: I Assisi bor vi i kloster tæt på Assisis centrum. Hver morgen starter vi dagen med en morgensang eller gudstjeneste i klosterets kirke. Og så skal vi i fællesskab besøge højdepunkterne i Assisi, herunder ikke mindst San Francesco-kirken, San Damiano og Santa Maria degli Angeli. Der bliver også en tur med taxi til Eremo delle Carceri og Subasio-bjerget. En længere tur med bus er planlagt til La Verna. Tit besøger vi også en af Umbriens historiske byer

Rejsen ledes af: P. Tomislav Cvetko og Ellen Margrethe Gylling

Pris: kr 9.300

Ved tilmelding betales et depositum på kr 1.500 pr deltager + evt. betaling for afbestillingsforsikring (400 kr.). Restprisen indbetales senest 6. april. Der fremsendes forinden supplerende oplysninger med påmindelse om betalingen.

Prisen indbefatter:

Flyrejsen mellem København og Rom og retur, og transport mellem lufthavnen og Assisi og fra Assisi til Rom.

Indkvartering i beskedent dobbeltværelse med bad i kloster fra torsdag d. 15. maj til fredag d. 23. juni i Assisi.

Helpension med vin til maden fra ankomsten til Assisi og til ankomsten til Rom på hjemrejsen. Der er ikke måltider inkluderet i flyrejsen.

Udflugterne, som er anført under "Rejsens forløb".

Ikke inkluderet i prisen

Enkeltværelse kan fås *for ekstra kr. 700*. Enkeltværelsestillæg vil normalt være obligatorisk for dem, der tilmelder sig alene.

Afbestillingsforsikring ved sygdom kan fås for kr. 400. Man bør dog undersøge, om man har afbestillingsforsikring på anden vis.

Afbestilling ved sygdom

Ved afbestilling på grund af lægedokumenteret sygdom tilbagebetales rejsens fulde pris, *hvis der er tegnet afbestillingsforsikring*. Dog tilbagebetales betalingen for forsikringen ikke.

Afbestilling i andre tilfælde:

Ved afbestilling før 1. april betales depositum. Ved senere afbestilling betales rejsens fulde pris.

Advarsel:

Det gule Sygesikringskort dækker ikke mere i udlandet. Det blå EU-sygesikringsbevis kan fås ved henvendelse til borgerservice. Har du det, så kontroller,

at det stadig er gyldigt; det fornyes ikke automatisk. Det giver ret til lægebehandling i Italien på linje med italienske statsborgere. Men det dækker ikke fx hjemsendelse. Så der kan være behov for en supplerende forsikring, fx en årsrejseforsikring (som evt. også kan dække afbestilling på grund af sygdom).

NB! Assisi har mange trapper og stejle gader, så man bør være godt gående.

Adresse i Assisi:

Casa di Accoglienza Madonna della Pace

Via Bernardo da Quintavalle 16, 06081 Assisi(PG), Italia

Tlf. 0039 075 81 23 37

Rejsen arrangeres af ASSISI-KREDSSEN i samarbejde med JTB

Assisi-Kredsen er en økumenisk kreds med det formål at udbrede kendskabet til Frans af Assisi og i den forbindelse at arrangere rejser til Assisi.

JTB er et rejsebureau og medlem af rejsegarantifonden.

I rejsen kan deltage: Medlemmer af Assisi-Kredsen.

Assisi-Kredsens formand er:

Gunnar Bach Pedersen, Bjerggården 20,4.tv., 2635 Ishøj

tlf. 23 60 82 70 - gbp@assisi-kredsen.dk

Assisi-Kredsens sekretær :

Marianne Plum, Teglværksgade 3. 1.th. 2100 Kbh. Ø

tlf. 20 28 25 03 - plum@assisi-kredsen.dk

Hertil bl.a. henvendelse om indmeldelse i Assisi-Kredsen.

Alle henvendelser om denne rejse sker til rejsens ledere:

Tomislav Cvetko og Ellen Margrethe Gylling

Med venlig hilsen og velkommen til Assisi

Tomislav Cvetko

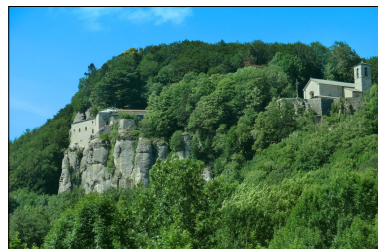
Tomislav.cvetko33@gmail.com

tlf. 21 78 06 71

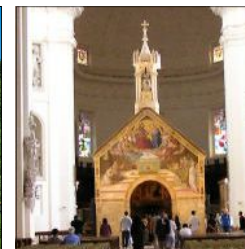
Ellen Margrethe Gylling

ellenmargrethegyilling@gmail.com

tlf. 24 23 84 90

La Verna

Portiuncula

San Francesco-kirken

Opfølgning på årsberetning 2023

Formandens beretning blev bragt i sidste nummer af Nyt. Derfor bestod formandens mundtlige beretning kun af nogle få kommentarer til den trykte beretning, samt nogle ord om fremtidsplanerne for Kredsen.

Og det drejede sig ikke mindst om, at bestyrelsen havde trukket sit tidligere forslag om nedlæggelse tilbage. Det nu droppede forslag skyldtes, at bestyrelsen ikke rigtigt kunne se muligheder for at fortsætte den vigtige aktivitet, som vores Assisi-rejser er. Trods møder og medlemsblad så er der ingen tvivl om, at det har været gennem rejserne, vi primært har fulgt op på vores formål om at skabe interesse for Frans af Assisi. Gennem Kredsen 50-årige historie har mange mennesker været med og hørt historien om ham - for nogle har det været en engangsbegivenhed - en sagde til mig, at han havde været glad for at være med i Assisi, men han kunne ikke forstå, at det var nødvendigt at rejse dertil hvert år - men deri har mange ikke været enige. Vi har jo spøgefuld sagt, at der var dem, der melder sig til rejserne, og andre, som melder fra, når de enkelte gange ikke skulle med.

Når forslaget om nedlæggelse er trukket tilbage, så skyldes det, at det er lykkedes at finde nye rejseledere, foreløbigt til én årlig Assisi-rejse. Det drejer sig om vores bestyrelsesmedlem pastor Ellen Gylling og én af franciskanerne på Vesterbro, p. Tomislav Cvetko. Der bliver altså en rejse i maj 2025. Der arbejdes også på at kunne lave efterårsrejser igen.

Ellen Gylling

Tomislav Cvetko

Det andet punkt, som gav bestyrelsen mod på at fortsætte, var samarbejdet med Johannes Jørgensen Selskabet med henblik på at købe Johannes Jørgensens hus i Assisi, som var udbudt til salg. Her er det desværre ikke gået lige så godt som ned rejserne. I marts fik vi meddelelse om, at huset var blevet solgt til anden side. Det har nok været en for langsommelig proces for to foreninger uden egne midler i større omfang at skulle købe huset. Det lykkedes at få huset besat af en dansk arkitekt, som sagde god for husets tilstand, men at søge fondsmidler nåede vi altså ikke, før det var for sent.

Gunnar Bach Pedersen

Rejsen til Assisi Foråret 2024

Af Karl Fogh

En Pilgrims Vandring begynder på vanlig vis i Kastrup Lufthavn. Det er min tredje tur med Assisi-Kredsen, så fredag morgen er et glædeligt gensyn med flere og et dejligt møde med endnu flere, jeg ikke har set før. Der er mange med på denne forårstur 2024. Vi hilser og navnene lærer vi nok i løbet af ugen.

I Fiumicino finder vi bussen og vores kære chauffør, Massimo. Vi er hurtige med bagagen, så vi ikke spærrer for meget på opsamlingspladsen. Bustur med spisepause og introduktion fra Gunnar om Italien, Umbrien, Frans, klosteret med mere. Skift til små biler, som kører os det sidste stykke ind i den snævre middelalderby, hvor vi skal bo den næste uge. Det er ligesom om, jeg kender proceduren nu, og det er en rar fornemmelse. På klosteret er der endda nogle af søstre, der hilser genkendende på mig. Så er vi hjemme.

Lørdag begynder med byens hovedattraktion: San Franciscokirken, hvor vi skal vises rundt af Broder Theodor.

Broder Theodor er en gammel ven af Assisi-Kredsen, en sprudlende fortæller og for os er en attraktion i sig selv. Mange har mødt ham før og kender ham gennem hans bog.

Hvad får en dansk, udadvendt nærmest farverig mand i 40erne til at træffe så radikalt et valg at blive franciskanerbroder? - Tænker jeg igen og ved, at nu har jeg en uge foran mig til at fordybe mig i religion, historie, middelalder, moderne, samfund og psykologi. Og tilmed sam-

men med en gruppe dejlige mennesker med meget forskellig og hver sin helt egen historie, der alligevel har bragt os sammen her i Assisi 1 uge i forsommeren 2024.

Dette er min beretning fra turen. Set gennem mine 57-årige øjne og reflekteret i ressonansrummet bag øjnene. De fleste læsere kender byen og stederne - og mange bedre end jeg

I San Francesco-overkirken møder vi en nogen mand og bevidner et slagsmål. Biskoppen har lige nået at lægge et klæde om Frans og hvis ikke en af Pietros venner holder Pietros knyttede hånd tilbage, kunne det gå værre i Giotto di Bondones

fresko. Billedet beskriver et at de afgørende begivenheder i Frans' liv. Den, hvor han endeligt frasiger sig, det privilegerede liv, han kunne have fået, og den luksus, han tidligere har vist stort talent for at nyde.

Den uregerlige Frans og den tvivlrådigt udseende biskop har en fælles interesse i at Frans, og det nybrud han repræsenterer, forbliver indenfor kirken. Dermed er der for kirken en forsoning og tilpasning til de nye, moderne magtkonstellationer som Frans, men også Pietro på hver sin måde er repræsenterer.

Pietro får sit tøj tilbage, men ville nok hellere have haft sin søn til at videreføre forretningen. Theodor er optaget af om de to nogensinde blev forsonet og om forsoning kan ske ensidigt, som en modning hos den ene part, selvom den anden part ikke er klar. Temaet om forsoning som muligt og nødvendigt har Theodor fulgt og læst om, blandt andre hos Desmond Tuto. Udfordringen er universel og tidløs, både i nære relationer og på alle politiske niveauer.

Theodor læser bøger – og billeder. Giotto's fresker i San Francesco bliver han aldrig færdig med. Han opdager stadig nye ting og det vil han nyde, at gøre resten af sit liv, fortæller han. Det skal ske uden for meget larm og trængsel fra forstyrrende turister. "Silenzio". "Non faccia foto, Signora". Man må ikke fotografere i kirken. Ordensdragten giver ham autoritet til at påpege uorden. Og selvom Frans prædikede for dyrene, skal hundene være udenfor.

Om eftermiddagen, denne første dag i byen, får vi en orienteringstur i de nærmeste gader og begynder på Piazza del Comune i småregn. Igen får jeg en rar

fornemmelse af ikke at være helt på bar bund, men samtidig, hele tiden opleve mere. Middelalderbyens små stræder og passager kan man altid fare vild i, men så går man bare lidt, så kommer man til noget kendt og så ender man altid på Piazza del Comune.

Ligesådan og omvendt er det med historien og religionen. Jo mere jeg forstår, jo mere ved jeg at jeg ikke forstår. Men der er også brikker, der falder på plads og skaber en dybere forståelse.

Udenfor Chiesa Nuova, som ligger hvor Frans' fødehjem vistnok lå, står statuen af Frans' forældre Pietro og Pica. Frans hedder egentlig Giovanni, men den frankofile verdensmand Pietro kom hjem fra sin forretningsrejse og bestemte at han skulle

kaldes Francesco. Og sådan blev det. Faren bestemte. Men da Pietro handlekraftig eller desperat lænkede sin uregerlige søn, var det den blide mor, der slap ham fri. Moren kom fra den gamle adelselite og faren var en rig købmand fra det nye fremvoksende borgerskab - klar til at overtage magten.

Sådan er det hele tiden i fortællingerne om Frans. Spillet mellem det moderne og det traditionelle - og det moderne, som et forsøg på at finde tilbage til noget mere sandt og nærværende i det traditionelle. Men sådan er det måske for alle mennesker, og måske er det den grundfortælling, der ligger bag iscenesættelsen af Frans' liv som en efterfølgelse af Jesu liv.

Bag kirken ligger Pietros butik og i stalden, hvor Frans blev født, er nu en gruppe asiatiske kristne – måske japanere - optaget i fælles bøn. Der er ca. 1.000 indbyggere i Assisi og halvdelen er tilknyttet kirkerne, for byen er hovedsæde for den franciskanske *bevægelse* og pilgrimsmål for mange kristne. Som fx os.

Tæt på ligger Basilica di Santa Chiara. Det er hovedkirken for den verdensomspændende Klarisserorden og gravkirke for Klara. Kirken er en udvidelse af den meget mindre San Giorgio, der nu er sidekapel, hvor der hver dag er laudes og vesper. Og hvor Frans vistnok gik i skole og var midlertidigt begravet indtil San Francesco underkirken var bygget.

Klarisserne kaldes nu den 2. franciskanerorden, men i fortællingerne om Klaras valg og kald er hun mindst lige så viljestærk og handlekraftig som Frans selv. Og måske mere teoretisk og en bedre organisator. Hvad med den 1. klarisserorden!

Hvordan Klaras og Frans' relation har været og hvor meget den ene har støttet

og inspireret den anden, er der vist ikke ret meget sikker viden om. Som i al religionshistorie er der lag på lag af fortolkninger og tildækninger og hvert lag er sand i sin egen ret.

Søndag

Trinitatis søndag begynder med gudstjeneste i klostrets kirke, hvor Gunnar prædiker over søndagens tekst. Treenigheden er udtryk for at Gud overskrider enhver begrebslig forståelse og altid er større end det vi kan tænke.

Efter vores egen gudstjeneste går de fleste til en højmesse i en af kirkerne i Assisi. Jeg går med i San Francesco denne gang. Musikken og stemningen er en oplevelse, selvom jeg ikke forstår ret meget af det italienske. Til sidst er der en salme, hvor melodien synes bekendt og fanger vores nysgerrighed. Efter nogle dages detektivarbejde på internettet, har vi fundet ud af, at det er salmen *Almagts Gud, velsignet vær* i italiensk udgave. Efter en latinsk salme; Te Deum fra 200-tallet, der ofte bruges ved trinitatis. Jeg er stadig ikke helt klar over, om vi også havde sunget den om morgenen.

Om eftermiddagen besøger vi San Damiano klostret. Nu er det franciskanere, der passer stedet, men det var klarissenes første kloster, før de efter Claras død flyttede indenfor bymuren til Santa Chiara. Som Santa Chiara er San Damianoklostret også bygget som en udvidelse af en lille kirke, der var der i forvejen. Igen står vi ved en af fortællingernes kernebegivenheder. For det er her, korset talte til Frans og gav ham den opgave at genopbygge kirken. Det kors, der senere kom med klarisserne til Santa Chiara og nu er i San Giorgiokapellet.

Mandag kører vi til La Verna. Nu er det pilgrimsmål, med kirke og flere kapeller

og vi deltager i processionen af brødre og pilgrimme fra kirken til stigmatkapellet. På Frans' tid var det skov og bjerge, som han kunne lide det. Det er lige her, han 2 år før sin død, i et syn ser en seksvinget seraf i Kristi skikkelse. Giotto og andre har malet, hvordan Frans får sårmærkerne på hænder, fødder og i siden.

Om det, der skete for Frans på La Verna er fysisk muligt, skal jeg ikke gøre mig klog på. Men fortællingen lever og for Gud er alt muligt. 35 år efter Frans' død får franciskanerordenens generalminister Bonaventura på samme sted visionen om "Åndens vej til gud". Serafens seks vinger, repræsenterer seks forberedende meditative trin til at nå Gud fred. Den er oversat til dansk og fås på biblioteket.

Før processionen får vi en dejlig frokost, og på vejen gjorde vi ophold i Sansepolcro, hvor vi besøger kunstmuseet, Museo Civico. Hovedattraktionen er Piero della Francescas opstandelsesbillede, men selv holder jeg nok mere af polyptyken (ok; den flerfløjede tavle) med Barmhjertighedens Madonna. Og der er meget mere at komme efter.

Tirsdag går turen til Santa Maria degli Angeli lidt nedenfor middelalderbyen. Inde midt i den store kirke ligger en ret lille kirke; Porziuncula og der er den, der er det vigtige. Frans og hans tilhængere tog fra 1205 ophold omkring kirken mellem deres vandringer. Her opstod det, der blev til den første franciskanerorden, *Ordo Fratrum Minorum*, der fik pavens godkendelse i 1209. Her *forstod Frans sit kald*, som det hedder. Det var her Klara sluttede sig til dem og fik håret klippet af, da hun løb hjemmefra palmesøndag i 1211 eller 1212. Det var her Frans døde i 1226. Små hytter blev franciskanerordenens første, hurtigt voksende hovedsæde

Frans har ikke været en hel god håndværker for den tirsdag, vi kommer, er Porziuncula *igen* under restaurering og afspærreret. Men der er andre gode ting at se. Blandt andet er der en god boghandel på pladsen foran basilikaen.

Franciskansk spiritualitet

Det er som sagt min tredje tur og på et tidspunkt falder det mig ind, at jeg har et spørgsmål, som jeg vil gøre til særlig fokus på denne tur: Findes der en særlig franciskansk spiritualitet, etos eller betoning af kristendommen? For de første franciskanere og i dag? Gunnar fortæller, at det gør der, og det er *det udadvendte*. Frans grundlagde ikke en klosterorden af munke, men en orden af brødre, der var ude blandt mennesker og aktive i verden.

Theodor sagde jo også, at det egentlig ikke er meningen at brødre skal leve i klostret, som han selv gør. Jeg tænker dog, at nogen må passe biksen og i San Francesco kommer verden til dem.

I nævnte boghandel finder jeg nu bogen: *The essence of Franciscan Spirituality*. Eric Doyle OMF.

Efter turen har jeg læst om franciskanerordenen i middelalderen: Bonaventura, Dons Scotus og Ockham. Også nulevende Franciskanere, som Richard Rohr. Heldigvis har jeg mødt en progressiv og åben kristendom, der tiltaler mig. Tænk hvis det ikke var det.

Om eftermiddagen er der gåtur og vi kommer til Johannes Jørgensens hus, der måske var lige ved at blive Assisi-Kredsens. Med skam at melde kendte jeg vist ikke Johannes Jørgensen, før jeg var med på turene, men jeg læste "Bekendelser" som e-bog på vej derved. Jeg sender et billede til min ven, seminarlæreren i Haderslev, der åbenbart har

været meget betaget af den yngre Johannes, Symbolismen og Tårnet. Senere blev han, altså Johannes Jørgensen, en stor mand i Assisi og verden for sine biografier og skrifter om katolicismen. Gunnar har talt med mennesker i Assisi, som havde kendt Johannes.

Drinkstid i "Eilas" have. Nogle tager vandreturen op til Rocca Maggiore. Jeg følger gruppen, der går i amfiteatret. Der er heldigvis ingen løver længere, men en skøn lille bydel, hvor gaden følger den ovale form, som amfiteatret havde. Der er høns og landsystemning, der godt kan minde lidt om Brumleby på Østerbro.

Middagen på restaurant, La Rocca er en klassisk, italiensk firerretters med kvalitetsråvarer og efterfølgende kaffe. Uden-

for står regnen ned i tykke tove. Hjemturen – nedturen – er derfor på skinnende og blanke brosten, med genskin fra restauranternes og cafeernes dæmpede lys, i en kølig, fugtig og renset luft. Så sover man godt.

Onsdag formiddag går besøget til domkirken, San Ruffino og domkirkemuseet. Museet har en del fine billeder og en del interessant kirkeudstyr som gamle bispekåber og lignende. De, der er i form og har lyst, går op i tårnet.

Claras fødehjem ligger lige ved San Rufino, i overbyen hvor adelen boede. Der er en åben dør og et lille rum med et alter til markering af stedet.

Efter middagen skal vi ud i naturen. En del af Frans' udadvendte spiritualitet er

en ny værdsættelse af naturen. I den tidligere tradition havde naturen, som det skabte, en afledt og sekundær værdi i forhold til Skaberen. For Frans er begejstringen og glæden over naturen og det skabte, netop som skabt, en måde at hylde og tilbede Skaberen. Det er den umbriske natur. "Kun et sådant sted kunne denne teologi og mystik opstå" skriver Johannes Jørgensen. Ved Eremo delle Carceri har Assisi-Kredsen tradition for at synge *Dejlig er jorden*. – og det er jo lige det den er.

Videre op over Monte Subasio og hjemover med kaffestop i Spello. Først lige et besøg i Santa Maria Maggiore og navnlig sidekapellet. Pintoricchios billeder og Gunnars forklaringer er hele turen værd. Resten af Kirkens interiør er på alle måder barokt. – Hvad er det med barokken? At musikken er så dejlig, men billeder, skulpturer og udsmykning giver mig samme fornemmelse, som hvis jeg har spist alt for meget, alt for sød kagecreme. Nå, Denne gang synes jeg faktisk ikke, det er så slemt.

Torsdag er heldagsudflugt i naturen, til Trasimenersøen og med færge til øen Isola Maggiore. På en måde bliver glæden over det skabte understreget af fattigdomsidealet og ville ikke virke ægte, hvis det var rent forbrug og nydelse. Asketen, Frans søgte også ensomheden i naturen og fastede på øen.

Vi fik en dejlig treretters fiskemenu plus kaffe i en restauranthave med udsigt til søen. "Are you finish?" spurgte tjeneren. "No, we are danish!" svarede Michael.

Fredag formiddag besøger vi Assisis Santa Maria Maggiore, der også er søstrenes sognekirke. Jeg var der nogle dage før, for jeg er blevet lidt optaget af Carlo Acutis. I alle souvenirbutikker i byen, kan

man købe merchandise med Carlo: krus, kuglepenne, indkøbsnet, nøgleringe, bøger og figurer. Carlo døde i 2006 og ligger nu i Santa Maria Maggiore i en kiste med glastrude ud mod de besøgende.

No photos, står der meget tydeligt på skiltet ved kisten med Carlo Acutis' opgravede, genskabte og balsamerede krop. Jeg sætter mig og betragter den salige og snart helgenkårede dreng, der ligger med cowboybukser, sneekers og langærmet t-shirt. Det hele virker meget kropsligt og en smule fremmed på en kølig nordboer som mig – og jeg har det vel også bedst med mirakler, hvis de er over tusind år gamle. Men andre har det tydeligvis anderledes. For mange er det en konkret og nærværende tilstedeværelse af det guddommelige – lige på stedet. Mennesker fra flere verdensdele skal røre ved kisten og holder papirposer med indkøbte rosenkranser ind mod ruden.

En gang imellem er der en, der forsigtigt vender sin telefon, for alligevel at tage et billede. "No photos" bliver der sagt af andre. Men så er det, at det italienske forhold til lydighed viser sig. Der kommer et brudepar med to præster og en franciskanerbroder, uden nogen blufærdighed, begynder præsterne at tage billeder af brudeparret, sig selv og hinanden sammen med Carlo. Så får alle andre også telefonerne frem og der fotograferes og optages video i et væk.

I øvrigt bliver både skilt, besøgende, kiste og Carlo streamet live døgnet rundt på kirkens hjemmeside: -

www.mariavision.it/santuario-spogliazione-assisi - Medmindre der er gudstjeneste. Så kan man til gengæld være heldig at se en af søstrene fra klosteret læse op eller spille.

Gennem bispegården lige ved kirken besøger vi det lille; Memoriamuseet, der viser hvordan en gruppe assisiborgere og gejstlige reddede jøder i slutningen af anden verdenskrig.

Eftermiddagen er til egen rådighed til fordybelse og indkøb. Jeg er igen i San Francesco. Både i kirken, museet og museumsbutikken. I sidstnævnte kan man få både gode og dyre ting og man kan få billige ting. De sælger mest af det billige, siger Theodor. Jeg køber en god og ikke dyr bog om Giotto med gode, velduftende tryk på godt papir.

Festaftenen med søstre er en smule reduceret, for i år er novicerne der ikke. De er ude andre steder i deres uddannelsesforløb. På tidligere ture, har jeg be-

tragtet, hvor harmonisk og glad, deres fællesskab er. Jeg har også tænkt at det er et alvorligt og specielt valg, de er i færd med at tage.

Fest bliver der alligevel. Indslagene er festlige, troskyldige og minder om spejdeture eller lejrskolerne i folkeskolen. Men hvad gør det? Formålet er at bekræfte venskabet dem og os imellem – og musikken har de styr på.

I år er der en særligt rørende tak til Gunnar for de mange års samarbejde. Der er ingen tvivl om, at særligt Gunnar har en stor plads i deres hjerter. Og de i hans. – Og vores.

Lørdag går turen hjem. Som da vi kom, men i omvendt rækkefølge. En lille gåtur med kuffert, taxa ud af middelalderbyen

og omstigning til Massimoss bus. I år gør vi et ophold i Spoleto hvor vi besøger Middelalderborgen, Rocca Alborno, med et meget fint arkæologisk museum med ting fra antikken og en afdeling med religiøs middelalderkunst. Man kunne vel bare sige middelalderkunst. Herefter besøger vi domkirken; Cattedrale di Santa Maria Assunta.

Lidt udenfor Spoleto spiser vi en klassisk firerretters prans plus kaffe. Så til Ficomicino og flyveren hjem til København. Nogle skal lidt videre ind i landet.

Og så er der alt det andet:

Måltiderne på klostret, hvor det er vores kutyme at vi tager forskellige pladser, så vi får mødt og talt eller i hvert fald spist med mange forskellige. Jeg har opdaget, at Assisi-Kredsens medlemmer, nærmest uden undtagelse, er interessante og generøse mennesker. Med meget forskelligt trosliv, men åbne, tolerante, nærværende og interesserede.

Vi synger bordvers: "Alle gode gaver". Da jeg oplevede det på den første dag, på min første tur, fik jeg øjeblikkeligt flashback til Hadsten Højskole, Sommerholdet 1984. Det var dejligt og det er det stadig.

Søstrene, der travle, men altid med smilende tillid og overskud, er klar til at hjælpe med stort og småt. Og det ser ud til, at de kan lide det og at de kan lide os. *Livfulde* er ordet.

Morgenandagterne i søstrenes kirkerum, der er rustikt, enkelt og smukt. Salmer og bøn, der stemmer sindet til dagens oplevelser. Det er en måde at trække vejret på.

Hullet: Den første aften i Assisi bliver jeg grebet af en uro og lettere irritation. Der er ikke åbent i Hullet. - I den høje ende af Piazza del Comune er der en lavning. Der

ligger vores stamcafe. Der går vi ofte op efter aftensmaden og afslutter dagen. Har man lyst til en forfriskning i løbet af dagen, kan man gå i Hullet og der er pæn sandsynlighed for at der allerede er, eller kommer andre fra gruppen. Vi rykker borde sammen. Personalet kender gruppen fra år til år. Når man vil videre, går man ind til kassen og betaler for sig selv. Alt er enkelt og let. - Der er heldigvis åbent igen næste dag og resten af ugen. Der er også andre gode steder og man bør prøve nogle, men Hullet er særlig. Den hedder for resten ikke Hullet. Det er noget vi kalder den.

Og til sidst, for det har jeg gemt til sidst:

Tak til Gunnar og Michael for med sikker hånd at lede denne tur og tidligere ture og skabe de oplevelser og den stemning vi har sammen i Assisi.

I har været på *hele* tiden, men det er endda kun det, vi ser. Under overfladen er der meget mere planlægning, omtanke og hensyn end vi aner. Tak!

Hvad fremtiden bringer, kan vi ikke vide, men jeg håber og tror, der er muligt at fortsætte rejserne i den særlige ånd, der er udviklet i Assisi-Kredsen.

Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser født!

Karl Fogh

BESTYRELSEN

Gunnar Bach Pedersen, formand

Bjerggården 20, 4.tv., 2635 Ishøj

tlf 23 60 82 70

gbp@assisi-kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær

Teglværksgade 3, 1.th., 2100 Kbh Ø

tlf 20 28 25 03

plum@assisi-kredsen.dk

Mette Holm, kasserer

Bakkeglint 11, 7100 Vejle

tlf 51 27 28 07

mette-holm@mail.dk

Bankkonto:

reg. nr. 5361 konto nr. 0262776

Susanne Gram Larsen

Mathilde Parken 5, st.th., 3400 Hillerød

tlf. 20 64 00 46

sglarsen@mail.dk

Eva Rungwald

Løvevej 10, 2610 Rødovre

tlf. 36 41 33 96

ditrung@privat.dk

Johan Petersen

Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby

tlf 28 71 94 15

johanaapetersen@gmail.com

Ellen Gylling

J.C. Christensensgade 3, 1.th.

2300 Kbh S

tlf. 24 23 84 90

ellenmargrethegyilling@gmail.com

Hans Jensen

Stævnens 103, 3070 Snekkerten

tlf. 25 72 41 41

hansjensen731@gmail.com

Karl Junker Fogh

Næstvedgade 15, 3.tv. 2100 Kbh. Ø

tlf. 22 17 02 36

karlfogh@gmail.com

NYT FRA ASSISI-KREDSEN

redigeres af

Marianne Plum (ansv.) og Gunnar Bach Pedersen

Assisi-Kredsen på Internet: www.assisi-kredsen.dk

Søg på Facebook efter: Assisi-Kredsen